

T.C.

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

ESAS NO : 1988/16

KARAR NO : 1988/17

ÖZET : Askeri oto sürücüsü jandarma erinin karayolunda sivil kişinin yaralanmasına sebebiyet verme suçuna ait davanın Adli Yargı yerinde görülmesi gerektiği hk.

TCK. 459. md.

2918 s. k. 119. md.

K A R A R

Davacı : K.H.

Sanık : Kasım Canpolat

O L A Y : Jandarme eri olan sanığın, idaresindeki askeri oto ile 15-8-1986 tarihinde karayolunda seyrederken, kusurlu kullanma nedeniyle, müştekiye ait otoyola çarparak onun yaralanmasına sebebiyet verdiği ileri sürülerek TCK'nun 459/2-son.madde ile tecziyesi ve 2918 sayılı trafik kanununun 119/2.maddesi uyarınca sürücü belgesinin geçici olarak geri alınmasına karar verilmesi istemiyle, Viranşehir C.Savcılığı'nın 17-12-1986 gün, 279-203 sayılı iddianamesiyle, hakkında kamu davası açılmıştır.

Viranşehir Asliye Ceza Mahkemesi, 22-12-1987 gününde, 1987/2-109 sayı ile; 353 sayılı kanunun 9.maddesi gereğince suçun asker olan sanık tarafından görev sırasında işlenmesi sebebiyle, davanın Askeri Mahkemede görülmesi gerektiğini belirterek görevsizlik kararı vermiştir.

Gaziantep 5.Zırhlı Tugay Askeri Mahkemesi, 2-3-1988 gününde, 1988/493 esas sayı ile; sanığın terhis edildiği, yaralanan kişinin sivil olduğu ve bu nedenle davanın Adli Yargı yerinde görülmesi gerektiği kanaatine varıldığını belirterek görevli yargı yerinin saptanması için 2247 sayılı kanunun 19.maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına karar vermiş ve dosya mahkeme kıdemli hakimliğinin 7-3-1988 gün, 1988/493 sayılı yazısıyla Uyuşmazlık Mahkememiz'e gönderilmiştir.

Aynı olay nedeniyle 5.Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Savcılığı 17-12-1986 gün, 1249/848 sayılı iddianame ile, askeri araçta mühim hasar vuku bulduğunu ileri sürerek, Askeri Ceza Kanununun 137.maddesi uyarınca tecziyesi ve hazine zararının tazmini istemiyle, sanık hakkında kamu davası açmış ve Gaziantep 5.Zırhlı Tugay Askeri Mahkemesi 2-12-1987 gününde, 1987/253-801 sayı ile sanığın, harp malzemesinin hasarına sebebiyet suçundan, askeri ceza kanununun 137.maddesi uyarınca, mahkumiyetine karar vermiş ve bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Türk Ulusu adına yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü Selahattin Metin'in Başkanlığı'nda, Mebrure Gözdemir, Adnan Hamzaoğulları, Casim Yılmaz, Ersin Eserol, Nursafa Pandar ve

.../...

Alın

Duran Dincer'in katılmaları ile yaptığı 28-3-1988 günlü toplantıda, geçici raportör Hakim İsmet Köker'in raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; toplantıya, Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Bekir Mavioğlu ile Askeri Yargıtay Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Ahmet Alkış'ın Adli Yargı yerinin görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Yukarda açıklandığı üzere olay, askeri otoyolu kullanan sanık jandarma erinin karayolunda sivil bir şahsın otosuna çarparak onun yaralanmasına sebebiyet vermesi nedeniyle TCK'nun 459/2.maddesi ile tecziyesi iddia ve isteminden ibarettir.

Aynı olayda, harp malzemesi olan askeri aracın hasarına sebebiyet verme suçundan askeri ceza kanununun 137.maddesi uyarınca sanığın tecziyesi istemiyle ayrıca açılan davada, Gaziantep 5.Zırhlı Tugay Askeri Mahkemesi'nce mahkumiyet kararı verilmiş ve kesinleşmiştir.

Ancak uyuşmazlık Mahkememiz'e intikal eden konu, sanık hakkında yaralamaya sebebiyet suçundan TCK'nun 459.maddenin uygulanması istemiyle açılan ve gerek adli, gerek askeri yargı mercilerince görevsizlik kararları verilen kamu davası olup, burada aynı eylemde hem askeri ceza kanununun 137. hem de TCK'nun 459.maddelerinin ayrı ayrı uygulanıp uygulanmayacağı veya TCK'nun 79.maddesine göre ^{mi} ceza tayin olunacağı hususunun tespiti, Uyuşmazlık Mahkemesi'ne değil görevli yargı yerine aittir.

Bu durumda görevli yargı yerinin belirlenmesi için, atılı suçun 353 sayılı kanununun 9.maddesi kapsamına girip girmediğinin tespiti gerekir. Sanık asker kişi olmakla beraber, atılı suçun askeri bir suç olmadığı gibi yaralanan kişi de asker kişi değildir. Olay askeri bir mahalde vukua gelmediği gibi, eylemin askeri hizmet ve görev ile de bir ilgisi yoktur. Sanık jandarma sınıfından olduğuna ve 2803 sayılı jandarma teşkilat, görev ve yetkileri kanununun 7.maddesinde jandarmanın mülki, adli, askeri ve diğer görevleri bulunduğu belirtildiğine ve olay sırasında askeri otoyolu kullanan jandarma erinin mülki görev yaptığı anlaşılmasına göre TCK'nun 459.maddesinin uygulanması istemiyle açılan davanın Adli Yargı yerinde görülmesi ve bu nedenle Gaziantep 5.Zırhlı Tugay Askeri Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Viranşehir Asliye Ceza Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verilmesi gerekir.

124

S O N U Ç : Anlaşmazlığın, niteliğine göre Adli Yargı yerinde görülmesi gerektiğine, bu nedenle Viranşehir Asliye Ceza Mahkemesi'nin 22-12-1987 günlü, 1987/2-109 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına, üyelere Nursafa Pandar'ın karşı oyu ve oyçokluğuyla 28-3-1988 gününde kesin olarak karar verildi.

Başkan
Selahattin METİN

Üye
Mebrure Gözdemir

Üye
Adnan Hamzaoğulları

Üye
Casim Yılmaz

Üye
Ersin Eserol

Üye
Nursafa Pandar
(muba lif)

Üye
Duran Dincer

G/T.

M

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

ESAS NO : 1988/16

KARAR NO : 1988/17

K A R Ş I O Y Y A Z I S I

Sanık, er tek bir fiil ile birden fazla kanun hükmünü (As.C. K.nun 137. TCK'nun 459 ve 565. maddelerini) ihlal etmiş olduğundan TCK'nun 79.maddesi uyarınca, sadece Askeri Ceza Kanununun 137.maddesi gereğince tecziye edilmesi icabeder.Nitekim; sanık Askeri Mahkemece, Askeri Ceza Kanununun 137. maddesini ihlal suçundan cezalandırılmış ve işbu hüküm kesinleşmiştir.Artık sanığın diğer suçlardan (TCK'nun 459.,565.) dolayı tecziye edilmesi TCK'nun 79.maddesine göre mümkün değildir.

Başlangıçta kamu davası usuluna uygun olarak açılmış olsaydı, askeri kişi olan sanığın askeri olan suçu nedeniyle 353 sayılı kanunun 9. maddesi uyarınca, Askeri Mahkemece yargılanması yapılacak ve sadece Askeri Ceza Kanununun 137.maddesi gereğince tecziyesi yoluna gidilecekti.Şu anda aynı sonuç elde edilmiştir.

Bu durumda Askeri mahkeme ile Viranşehir Asliye Ceza Mahkemesinin "davanın reddine" karar vermelerinden başka bir hüküm kurmaları mümkün değildir.Böyle bir kararın ise,baştan itibaren görevli ve yetkili olan Askeri Mahkemece verilmesi en doğal bir yoldur.Bu yol içtihat birliği nedeniyle uygulama birliğini,dolayısıyla ceza adaletini de sağlar.Askerî Yargıtay'ın,fikri içtima ile ilgili yerleşmiş içtihadının,Yargıtay'ca benimsenmemesi halinde adalet ilkesi zedelenmiş olur.Diğer yönden; Askeri Ceza Kanununun 137.maddesinde yazılı bulunan harp malzemesinden madut askeri aracı tekasülle mühimce hasara uğratmak suçu askeri bir suç olup,353 sayılı kanunun 9.maddesi gereğince asker kişilerin askeri olan suçlarına ait davaların muhakemesi askeri mahkemelere aittir.

Yukarıdaki nedenlerle; görevli yargı yerinin Gaziantep 5.Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Mahkemece olduğu görüşüyle çoğunluk kararına muhalifim.

Uye
Nursafa Pandar